

INSIGNIA CIVITATIS
CHRVDIMENSIS

Historia
Chrūdimensis

w niz se wipisuje pocatek mesta
Chrudime, gakoz taki skaza, a zase pozno-
w u wistawieni, a wszelikych wency w nem
zbchlych.

Zrozlicnych Starzych Historyckich
nachledanā, a w geden poradek uwiedenā,
a sepsanā odemniē

Jozessa Ceregettiho

wlastence a souseda tohoto Královsteho, wen-
nyho, a Kraysteho mesta Chrudime.

Leta Páně

M. DCC. LXX.I.

Et Bibliotheca

moškwanec
prišli do
Chrudimé.

Leta 1736. Prvni Tyhoden před
postem, prišly dočech na Kvartyry Mošk-
wane, onichž prve žádny newěděl, protož
gim Lyde málo mohli porozumět, gegichž,
Strava byla: Gykry syrowe mazaly na chleb.
Rybí napolou Syrowe gedlí, Rěn strouha-
neg michaly s patokama, Cybili a Česnek ge-
dli syroweg, abza Kansfeldy. Krupky s Jowic
zym masem warili. Potom toho Ročku na
dem Božího vstoupeni od Marssyrotocli.
Ale když s Chrudimé odcházeli, tedy jako kří-
wi plakali, a to jak Officyri tak také sprostí.
Lykugice zdejší Kvartyru, pravylí: že
sou se jak živí, ani v soce žení, ani na Mar-
sy tak dobré neměli jako v Chrudimi. Pro-
čez s tak velikou nechuti očadili: že posle-
dné Officyri gegiž můsylí ge Karabačma
flakat. Což v mnozy Soudědi, jak Muži-
tak ženy, Čeládka, v ty male Věti, gychli-
wali, nebo ty Moškwanec byli lyde sprostni.

Divne zwo
nění za stá
stnou hodin
při.
Také v toho doložiti můsym, že gisťá-
kemá Helena Skákalikowa tak nazwaná
Magice tū gednoho z těch Moškwanů zaře-
ho milcho, a ten gi nato namluvic, aby s
nimy ad Marssyrowala, a když do Mošk-
wi přigdonu že gi sobě vezme, včemž He-

lena geho uposlechli, a hned ten den před maršem před
maršem přišla na Dekanisty, a žádagice schdejší
ho pana Dekana žwakánowa aby gi za sliaštnou hodin
při žmoučki dabi domalil, pan Dekan ale nemoha
tomu porozuměti, resl: kćemž potřebuje žmouč-
ni poněvadž ždravá a čerstvá jest a gestě neú-
mrtá, ktačez ona zase odpověděla, že gestě so
bě oblidyla gednoho z těch Moškwanů řekrymž u-
minila pro posvěcení toho stavu Manželského:
da Moškwanici gití, a protož ze žádā toho žmouč-
ni aby gegi vichod s Chrudimé sliaštně se vy-
konal. Čemž když pan Dekan vrozuměl,
hned pro Ryktare poslal, a Helenu zamknouti po-
růčil, a nechawgi tam až Moškwanec od maršy-
rowali.

Leta 1737. dne, 29. prasynce, Hrom uhoďil do Doměštil
křtu řeckem i Gozessa Ladu, kdež vichoré strap v Wel-
ky sednicy, ale Ohen men neuysel.

¶ Toho Ročku 27. Července, Hrom uhoďil do Do-
mu Jana Beckerusa, což se faktko stalo: Když se Bou-
čka sylné razmohla, chciče gmenovany Jan Beckerus
zwěděti zdaliž proti mračnům zmanegi. v po okra-
řel okno a křege poslechnouti, a vtom nenadiale se
zableyfela a Hrom mů za riadra uhoďil opálice a
amráciceho, hned zase tolík žene geho Alžbětě úde-
lal, potom pak strapem na pokrov vylehl a tam
geden tramec od hambalku tak sylné ždrabyl, že-
woštal tak senky jako Růka Čislavčí, počemž za-
se men vylekel ale nezapálil. vtom faktě uhoďil da-
dwara pana Lukáše Fradeckýho do vynopálny, a
prze kamna do sednice, kdež stala flinta, uží ſifli-
rostloukl, a potom údělal ve zdi dírkū comale-
ha difese prst a prýč vylekel

aj slabo potom dne 20. Ržigna, tak nesláštny
nesláštny den bil, v němž Daniel hmyždala od Romina zaří
den pán gest, Katerinu Rosmarynowou Ržebrik pot-
loukl aži kosti polámal. Horáckou vpadla a z
lámala kůžu. Nemossyce všecké až na čtyry
straky a haleyn.

Chvíle na
novém
městě.

Leta 1738. 11. října, vissel ohří na novém městě od
starých Čegků, všecké Giri hlini, Jan Rychnow
sky, Makalouš, váslavové Recynovi stage, chli-
vov a stodola, panu Jozefovi Tomáškovi ze stage
a stodola, Čegkovi stodola, panu Horberkovi Lehn-
rovci Chliov, panu Láďmíkovi Bryšpinovi Chliwy-
a což koli m nazad bylo.

patent stra-
ny úlevy
hých Robot, cehož se Sedlácy fize držice až v Robo-
ni Robot, továri necheli. Naniž potom přišli Pražský mo-
gacy a takto ge pokogili: Osüm wag akum:
mali gčnnoho Sedláka, na dlouhou stolici ho
položice, a druzý čtyri dalimū paděsakem pán přes
holou zadnicu ažmu krev střikala a maso se
trčpilo, od cehož dva umřeli, geden na městě
čku, a druhý na Lysomíšku.

Gčnium
120. přísllo
na perny.
num. Kterž se potom strafili, neb odessli, ažā
dny nerovdil kám. vissak nachází se v pam-
nictech: že před dvouma sty lety taky se tak
vysoká změr zdvihla. s cehož potom násle-
domalo, pozdvizeni mezi počeskáky. v temž
roce zrostlo čtyři lokte adwa prsty.

¶ Toho roku měsyc Července, dne, osme
ho, Devátého, Desátého a jedenáctého, byli
sýlni mětrowe a mrazy, kdež výno, proso,
čočolka, vokurky, visscko pomrzlo. Tak
toho roku plany Brusky na mnoha místech
(ač gž byli v velikosti Lyskoweho Vřech) s
kazde te Bruslicky s prostredka květ tak
veliky vissel gato planá kůže.

Leta 1740 dne 29 prasynce, ten večir pred
Swatym Tomášem, o Deváté hodině. Str
hl se tak ne obyechny mytr s Blejskánem a Zí-
mě třesním, až při velkém kostele věž (na
ktere Hodiny České gsoú) nad kůr Kyferac
by y s vodinnima Cymbáli spadla, a Kle-
nuti prorazyla, také sem tam po městě na
mnoho Tisíc zlatých, to powetři, gakož ta
ké y po celém Českém Království na kolik
Mylionů škody na dělala.

Leta 1741 v měsycu Březnu, na hřebene Ob-
loze Romeka se viděti dala, která přes Dům
Rádní vycházela, a nad Domem Modrásme-
zda nazvanym wedle Vilho Lwa několika
dní svitila, gen že tak světlá nebila, ga-
ko potom když Brandenburg do Království
v Českoho vpadl, nebo potom okolo půl
šrocy nevítce svitila, potom zaseg i když
valase okolo sedmi hodin zvedera, a tak
strasslině den odedne svitila, gakož spůsob-
gegi na druhé straně ukazuje.

wětrowe
a mrazy

věž spadla.

Memor: ř. 12.

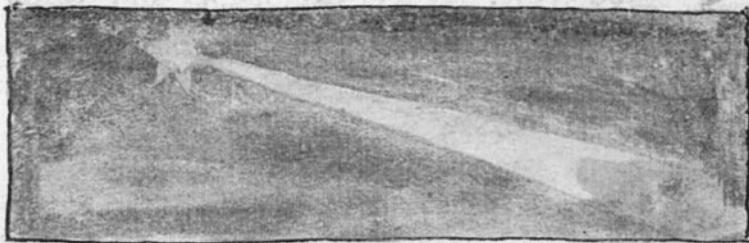
Romeka.

Memor: ř. 17.

wogsta ne
práclspā
do Chrudi
mē gesdili.

Housenky
stromowi
se žrali.

Memor:
fol: 14.

¶ Toho ročku dne 15. října, ve dvě hodiny v poledne prošlo řeče Chrudim do Slatin na hainacie husáru Brandenburgských, na to zase dne 31. prosince, přišla do Chrudimi wogsta Gackeho dvě stě mužů, kteřížto nepřátelé napotom město palečsky osadili. Tehož ročku po celém Českém království tak neobyčejně housenky, a gine neřesti Stromovi se žrali, že galo Rosštísskata w Zahradách stáli, a žádneho včovce neměli. Načež zase následujícího ročku 1742 dne 6. a 7. ledna, Officýranci Gacki, a přes padělce Lydu sprosteho, drželi swe kwandelicke služby, w městě Radním, kdež gím predvánkem Rázal, a jak před tak po Rázani spivali.

Rapitola 17.

¶ Přichodů Krále Frydrycha
právodo města Chrudimě.

Král působho
prichod. do =
Chrudimě.

Šta wegsl' gmenowanego Totis:

1742. dne 16. Dubna, Král Prusky, Strydrych, z Morawí se čtyřmi Regimenty (magice prisobě sive dva Bratry, Wylina, a Karla,) do Chrudimě gest přitahyl, gcmiž to Kwartry, w Domě pani Lydmili Kapetowce Sochoradě tak nazvanym, wykazan byl. Bratrům pak gcho, Milerowsky Dům wykazan gest. Kterehožto Krále když gak Dúchovenstwo, také Magistrát přivyzati chcel, a před Dům Sochorad w plášti se postavil, tū slezouce Král s Koně, na gedení Hromadu hnoge před Domem pana Wáclava Negedliho, ten čas žádny ho,) se postavil, a na Maršyrowání Wagsta swého pafil. Nápotom ale dolu slezl do Kwartry svého pospíchal, a žádnho přivítání nepřigal, tolito progdouic řež Dúchovenstwo, a Magistrát, a ge wešpolek s promluvením (Schon guth,) gest odbyl.

Tresillo se toho času když Král w Chrudimi Ložiroval, že byl Jana Marwana, ginač Rüttiana, Mladence starého pochreb wedený do kostela Sváckeho Michala. To gak wýdouce týž Arcíl Strydrych, také poslední Vábu, (pochreb protwázegicy) následoval, a za Mary do prostred Kostela se postavil, a když Ge remonygim konec byl, a Tělo mrtvoc do hro-

Kral sel na
Slečnu.
pochreb.

bū w nessene byti mělo, Král také s kostela odešel. Kterýžto mládejec, Č žeby Král pochreb ge ho wypromázek i měl, j sibi nikdy nepomíslil.

¶ Potom dne 30. Dubna. Král zase svou Rovatyr gest proměnil, a do Dvora Hayne rovného, na podměstí Svatojánské se položil. W tom čase schodegssy pan Dekan z Vlkánowa, obávage je o Svaty Obraz Salwatora, aby snad od Prayzům užat, a zanešen nebyl, pročež geg tagně ultryl, a na místo geho gyny do Xamù Obraz ušadil, kteryž umidil tam nechat, dokud Král s Chrudimě ne odiegde. Y přihodilo se gednoho dne, že Král se svými bratry do kostela všel, a když před Oltář Svatojánského Salwatora se postavyl. o čemž když zvíděl tovys gmenowany pan Dekan, hnedky Krále přivysal. nacež Král počna se pana Dekana ptati: aby mu samou pravdu pověděl, zdaližto ten Obraz (knižnem Žyd sive Žukocíštem) čili gyny gest. čehož pan Dekan nemalo úlectnouce se, a gsa toho dumeni, že to giz před Králem tagnu negni, pravdu wyznal, že gest Original Štowán, s přicinu strachu, aby snad něčto oneg neprislo. Nato hned naroskaž Krále můsel pan Dekan Svaty Obraz wynesti, a na své místo u přítomnosti Krále vystawiti, nanegž Král za dob

roú chwyli písni pakti. A potom paní Dekanovi řekl: aby Obraz ten wyce neswořímal, že semu dokonce nic nestane, počemž s kostela odessl, a nápotom hned Marť k trojim Dvořím Kostelním nařidil aby se kostelu žádne ubližení státi nemohlo, a to tak dlouho, dokud ad w Chrudimi ležel.

¶ Potom dne 13. Máje, od Marsylrowal: Král svým wogstem do Ležení, ktere sobě na Skriwánských Horách s formoval, a začinalo se to Ležení od Slatinanckého Rybníka až k Svatomu Marku, a počíhalo se napadesát Tisíc Mužů.

¶ Potom dne 16. Máje, vyfáhl Král z Ležní od Chrudimě až k Chotýscum, blíz Čáslavě. Načež Armáda pruská, dva Regimenty Husarů, a dva Regimenty pěchoty s Deseti Kanonami do Chrudimě vysila, ktere když na násle wogsto k Slatinám fáhli, potykačice se nekolik vherstych Husarů, s gednym Štowadronem pruských Husarů blíz Slatinanckého Rybníka pod hůrou. Tu geden vherstky Lieutenant, a mosum pruských wogákum zabylo zůstalo. A gess ře ten Lieutenant zabyt byti neměl, ale že u Slatinanckého Rybníka da Marastu přissel, a skonem úwozil, tak tehdy od prayzů (poně

Král pruský
jezd na čisti
vanecky.

84.

wádž geg zastrčiti nemohli, zbrani uflüčeny
a zabity byl. Žatím ale násle wagsto k řeči
saberkám a dále od tāhlo, aty čtyř Regimen
ty prayzù do Chrudimè se v Kwartyrovaly.
Pterej po půl Rúpanygich po Domich se po-
ložili, potom dne 31. máje k Čáslavu od
Marssyrowali, a město prázdné zůstalo, sje-
ze ptere několik Tisyc zlatých škody městu se
učinilo, a sem tam Obyli, v Dobytce pobí-
ny byl.

*Banduri
přišli
do Chrudimé.*

¶ Potom dne 7. Června přisko do Chrudimé padělák naších húsarů, a Sto pade-
lák Bandurů, prvo nikdy nestihaneho, a ne-
vidaného lýdu, a národu vhersteho, od gyz-
ných pomezy pocházegicich, ktery od sedme-
ho Června, až do Sedmnácteho Července
v městě leželi. potom sem přigelo Sto Ban-
duru, a druhý den, padělák húsarů, kterej
s temi Sto Bandury, dwadacetého prvního,
tehož, na Pardubice ad Marssyrowali.

¶ W temž Roce, žádného Ovotce na Zah-
radách, ani wynia na wyniech nebylo, to
liko něco Tressni, wysni, a wlastých wo-
rechů.

¶ Alby také geden každy měděti mohl, kte-
rák gsoii ty Bandurowe wyhlíželi, gal po-
dle Osoby, tak také Satsuma a Zbroge, tu
to gsem wlastni podobu Bandura podle
jeho woscho spusobu přisožil, zníž geden
každy mirozumi gaky to národ misy byti.

85.

47

